

Εφτασε η ώρα να σκεφτόμαστε εθνικά διότι η ενωμένη Ευρώπη είναι μία ουτοπία

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟΥ: Ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας συνομιλεί με τη Γερμανίδα Καγκελάρια Άγγελα Μέρκελ και τον πρόεδρο της Γαλλίας, Φρανσουά Ολάντ. ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΕ-ΜΠΕ, EUROPEAN COUNCIL, Christos DOGAS

Του ΜΙΧΑΛΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Τι να την κάνεις τέτοια Ευρώπη; Ήταν το αυθόρμητο ερώτημα-απορία μετά τη μεσοβέζικη συμφωνία που συνυπέγραψαν οι Ευρωπαίοι με την Τουρκία για το Προσφυγικό και αφού είχαν προηγηθεί πολλές ώρες εκβιασμών από την πλευρά του πρωθυπουργού της κατοχικής δύναμης, Αχμέτ Νταβούτογλου και δικαιολογημένων αντιδράσεων από τους «μικρούς» της Ευρώπης, οι οποίοι αντιμετωπίζουν το θέμα κυρίως εθνικιστικά, αλλά όχι μόνο...

Η ΕΕ δεν είναι η Ενωση που ονειρεύτηκαν οι ιδρυτές της, ούτε πρόκειται να επιτύχει το εγχείρημα των Ηνωμένων Πολιτειών, για το οποίο χύθηκε και αίμα.

Ακόμα και σήμερα παραμένει προβληματικό το αμερικανικό σύστημα, αλλά η αλήθεια είναι ότι λειτουργεί καλά, παρά το γεγονός ότι οι διαφορές μεταξύ των πλούσιων και των φτωχών πολιτειών ήταν και είναι τόσο εμφανείς. Το πιο σημαντικό για τις Ηνωμένες Πολιτείες είναι ότι οι πολίτες, ανεξαρτήτως από χώρα καταγωγής ή πολιτισμών, σκέφτονται αμερικανικά. Στην Ευρώπη αυτό δεν θα συμβεί ποτέ. Ή αν συμβεί θα περάσουν αιώνες...

Η προσφυγική κρίση, την οποία δημιούργησε η Τουρκία, απέδειξε πόσο μικροί είναι οι ηγέτες των μεγάλων χωρών της Ευρώπης αλλά και πόσο εύκολο είναι να καταρρεύσει αυτή η Ένωση διαφορετικών λαών, πολιτισμών, γλωσσών και νοοτροπιών. Πόσες φορές τέθηκε το ερώτημα «τι σχέση μπορεί να έχει ο Βορράς με τον Νότο της Ευρώπης», ιδιαίτερα μετά την οικονομική κρίση, που ταλαιπωρεί για έκτο χρόνο τον ελληνικό λαό. Η καγκελάριος Μέρκελ αποδείχθηκε ασήμαντη μπροστά στις δύο κρίσεις, ο κ. Ολάντ δείχνει να μην καταλαβαίνει τις συνέπειες, ο Βρετανός Κάμερον βλέπει το σπίτι του να καίγεται λόγω του Brexit, ενώ δεν επηρεάζεται από το κύμα προσφύγων που στέλνει η Τουρκία στην Ευρώπη. Με αποτέλεσμα, από τις 28 χώρες της Ευρώπης να σηκώνει όλο το βάρος η Ελλάδα, η οποία δεν έχει καν τις δυνατότητες να ανταποκριθεί σε ένα πρόβλημα που δεν είναι δικό της, που δεν το δημιούργησε η ίδια. Πως μπορούν να ζητούν από την Ελλάδα, μία χώρα 10 εκατομμυρίων ψυχών, να αναλάβει να διαχειριστεί την άνευ προηγουμένου προσφυγική κρίση, όταν η Αμερική, η μόνη υπερδύναμη, με το ζόρι δέχθηκε να υποδεχθεί 10 χιλιάδες Σύριους, οι πλείστοι εκ των οποίων είναι και σήμερα στο ...περίμενε.

Η Τουρκία έπαιξε τα ρέστα της εναντίον της Ευρώπης, χρησιμοποιώντας τους άμοιρους και κολασμένους της Συρίας και άλλων χωρών της Μέσης Ανατολής. Αντιλαμβανόμενη νωρίς ότι η Ενωμένη Ευρώπη δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα συνονθύλευμα λαών και πολιτισμών, που δεν συμφωνούν σχεδόν σε τίποτα, και εκμεταλλευόμενη τις ακροδεξιές αντιλήψεις στον ευρωπαϊκό Βορρά, κατάφερε το ακατόρθωτο. Να εκβιάζει ολόκληρη την Ευρώπη και να βάλει τη φωτιά που άναψε και ανέδειξε τις αγεφύρωτες διαφορές μέσα στην Ένωση.

Δεν πιστεύω ότι μερικά πράγματα γίνονται τυχαία. Η προσφυγική κρίση είναι το αποτέλεσμα ενός πανέξυπνου τουρκικού σχεδίου. Στόχος βεβαίως είναι και η Ελλάδα και η Κύπρος. Οι ηγέτες της ΕΕ δεν μπορούν να ανταποκριθούν στον κίνδυνο, διότι δεν θέλουν, ιδιαίτερα οι Βόρειοι, διότι έχουν ήδη οχυρωθεί σε «εθνικές πολιτικές», και επειδή (ίσως) δεν μπορούν. Η Ελλάδα και η Κύπρος πρέπει να κοιτάξουν τα σπίτια τους και τους λαούς τους και πρέπει οι ηγέτες των δύο

χωρών, ο Αλέξης Τσίπρας και ο Νίκος Αναστασιάδης, να αρχίσουν να σκέφτονται πιο «εθνικά» παρά ευρωπαϊκά, διότι υπάρχει τεράστιος κίνδυνος να στραφούν οι πολίτες προς την εθνικιστική ακροδεξιά και τους ναζί της Χρυσής Αυγής.

Ετσι με λίγα λόγια θα το πω και στους δυο: Ανεχθήκαμε τα λάθη σας, ανεχθήκαμε τις παγκοσμιοποιημένες πολιτικές σας και τον εναγκαλισμό σας με τις διάφορες Μέρκελ και τους διάφορους Γιούνκερ και Τουσκ, αλλά δεν θα ανεχθούμε να μας παραδώσετε σε αρρωστημένους εθνικιστές.

Πηγή: MIGNATIOU.COM

**Ο αποκλεισμός της
αναδιάρθρωσης οδήγησε στην
καταστροφή...**

Ο Ντομινίκ Στρος Καν με τον τότε πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου: Διαφορετικοί δρόμοι, διαφορετικοί στόχοι... Photographer-Rune-Kongsro, IMF-flickr

Του ΜΙΧΑΛΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Πριν από πέντε χρόνια, και συγκεκριμένα την Κυριακή 9 Μαΐου του 2010, στις 10 π.μ. συγκεντρώθηκαν τα 24 μέλη του διοικητικού συμβουλίου του ΔΝΤ, στην κεντρική αίθουσα συνεδριάσεων, στον 12ο όροφο, στην Ουάσιγκτον.

Μοναδικό θέμα συζήτησης ήταν το πρόγραμμα χρηματοδότησης της Ελλάδας προκειμένου να αποφευχθεί, όπως είπαν, η χρεοκοπία της. Εκείνη τη μέρα υπήρχε διάχυτη ανησυχία τόσο μεταξύ των μελών του Δ.Σ. όσο και στη Γενική Διεύθυνση, και τα αρμόδια στελέχη του ΔΝΤ. Πραγματικά, η πρόταση των τελευταίων να εισηγηθούν την εκταμίευση ενός πρωτοφανούς μεγάλου δανείου προς την Ελλάδα (30 δις ευρώ) σε σχέση με την ποσόστωσή της (1 δις ευρώ) στα συνολικά κεφάλαια του ΔΝΤ είχε προκαλέσει την οργή των εκπροσώπων των αναδυόμενων χωρών στο Δ.Σ. Μέχρι τότε, το ΔΝΤ δεν είχε προχωρήσει ποτέ σε τόσο μεγάλο ποσοστό δανεισμού σε μία χώρα (30 φορές μεγαλύτερο από την ποσόστωση της Ελλάδας και μάλιστα αναπτυγμένης). Μόνο στην περίπτωση της Νότιας Κορέας, το 1997, το ποσοστό δανεισμού είχε φτάσει σε 19 φορές την ποσόστωση της στο

ΔΝΤ.

Οι εκπρόσωποι, λοιπόν, των αναδυόμενων χωρών, και κυρίως της Βραζιλίας, είχαν προσέλθει στη συνάντηση του Δ.Σ., για να ασκήσουν σκληρή κριτική στη Γενική Διεύθυνση, στα στελέχη του ΔΝΤ και κυρίως στους εκπροσώπους των ευρωπαϊκών χωρών, που πίεζαν για έγκριση της πρότασης για χρηματοδότηση της Ελλάδας με ένα τόσο μεγάλο δάνειο. Την προηγούμενη μέρα, η Γενική Διεύθυνση και τα στελέχη του ΔΝΤ είχαν ανησυχήσει όταν πληροφορήθηκαν ότι εκπρόσωποι των αναδυόμενων χωρών θα έφερναν στην επιφάνεια και ένα άλλο πρόβλημα για να παρεμποδίσουν το δανεισμό της Ελλάδας από το ΔΝΤ.

Συγκεκριμένα με βάση το Καταστατικό του, το Ταμείο δεν μπορούσε μέχρι τότε να χρηματοδοτήσει μία χώρα αν οι εμπειρογνώμονές του δεν πιστοποιούσαν ότι το χρέος της χώρας αυτής **ήταν βιώσιμο και μάλιστα με μεγάλη πιθανότητα**. Στην περίπτωση της Ελλάδας οι εμπειρογνώμονες αρνήθηκαν να παρέχουν αυτή τη σχετική διαβεβαίωση, δηλαδή πίστευαν ότι η χώρα μας δεν θα μπορούσε να αποπληρώσει το χρέος της και επομένως υπήρχε μεγάλος κίνδυνος η Ελλάδα να μην μπορέσει να αποπληρώσει το δάνειο στο ΔΝΤ.

Λίγο μετά τις 10 π.μ. εισήλθε στην αίθουσα συνεδριάσεων ο αναπληρωτής γενικός διευθυντής του ΔΝΤ, Τζον Λίπσκι, ένας πανύψηλος Αμερικανός με μεγάλο μουστάκι που μοιάζει σαν Κρητικός, ο οποίος είχε μεγάλη εμπειρία τόσο στο ΔΝΤ όσο και στο ιδιωτικό χρηματοπιστωτικό τομέα, και ο οποίος θα προέδρευε της συνεδρίασης επειδή απουσίαζε στο εξωτερικό ο Στρος Καν. Ήδη είχαν καταλάβει τις θέσεις τους τα μέλη του Δ.Σ. καθώς και οι εμπειρογνώμονες του ΔΝΤ. Ιδιαίτερα ανήσυχος έδειξε ο νομικός σύμβουλος του ΔΝΤ, Σιν Χέιγκαν, ο οποίος θα έπρεπε μετά την έναρξη της συνεδρίασης να εξηγήσει στα μέλη του Δ.Σ. ότι ο δανεισμός της Ελλάδας ήταν σύννομος με βάση το Καταστατικό του Ταμείου. Ο προεδρεύων του έδωσε αμέσως το λόγο. Ο νομικός σύμβουλος **αναγκάστηκε να παραδεχθεί ότι οι εμπειρογνώμονες του ΔΝΤ δεν μπορούσαν να επιβεβαιώσουν ότι το χρέος της Ελλάδας ήταν βιώσιμο με μεγάλη πιθανότητα, και αυτό αντίκειται στο κανονισμό του Ταμείου**. Έτσι υποστήριξε ότι προκειμένου να προχωρήσει το Δ.Σ. στην έγκριση του δανείου προς τη χώρα μας θα έπρεπε να τροποποιηθεί ο κανονισμός του ΔΝΤ ώστε ακόμα και αν το χρέος μίας χώρας δεν είναι βιώσιμο να μπορεί το Ταμείο να την χρηματοδοτήσει, σε περίπτωση που υπάρχει κίνδυνος επιμόλυνσης άλλων χωρών. Δηλαδή υποστηρίχθηκε ότι με τη μη χρηματοδότηση μίας χώρας από το Ταμείο και μάλιστα χώρας-μέλους της Ευρωζώνης, θα μπορούσε να οδηγήσει στην

πτώχευση της. Το γεγονός αυτό μπορούσε να προκαλέσει αλυσιδωτές αρνητικές συνέπειες σε άλλες χώρες τόσο σε περιφερειακό επίπεδο, π.χ. η Ευρωζώνη, όσο και στην παγκόσμια οικονομία (π.χ. όπως με την χρηματοπιστωτική κρίση στις ΗΠΑ το 2007-2008). Ήταν μία απάτη και μία καραμπινάτη παραβίαση του Καταστατικού...

Αμέσως μετά την τοποθέτηση αυτή του νομικού συμβούλου του ΔΝΤ, πήρε το λόγο ο εκπρόσωπος της Βραζιλίας Πάουλο Νοριέγκα Μπατίστα, ο οποίος βρήκε την ευκαιρία να κατατροπώσει τους Ευρωπαίους εκπροσώπους και τη Γενική Διεύθυνση του ΔΝΤ κατηγορώντας τους για άδικη και άνιση μεταχείριση των αναπτυσσόμενων χωρών προκειμένου να ικανοποιηθούν τα συμφέροντα των χωρών της Ευρωζώνης. Ειδικότερα στιγματίσε το γεγονός ότι η ρύθμιση που πρότεινε στο Δ.Σ. ο νομικός σύμβουλος, που έγινε κατά μυστικό και αιφνιδιαστικό τρόπο, χωρίς προηγούμενη ενημέρωση και απόφαση του Δ.Σ., αποσκοπεί στο να σωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες και όχι η Ελλάδα (κάτι που υπογράμμισαν στη συνέχεια και οι εκπρόσωποι της Ελβετίας και του Ιράν).

Προέβλεψε επίσης την αποτυχία του Ελληνικού Προγράμματος επειδή περιλάμβανε σκληρά μέτρα λιτότητας που θα προκαλούσαν μεγάλη ύφεση, ανεργία και καταστροφή του παραγωγικού ιστού της χώρας. Για όλους αυτούς τους λόγους, υπήρχε μεγάλος κίνδυνος να πληγεί η αξιοπιστία του ΔΝΤ.

Το μεγάλο ρίσκο που αναλάμβανε το Ταμείο με τη χρηματοδότηση της Ελλάδας είχαν αποδεχθεί οι εμπειρογνώμονες του Ταμείου στην έκθεση τους προς τα μέλη του Δ.Σ. Μετά τον εκπρόσωπο της Βραζιλίας μίλησαν και άλλοι συνάδελφοί του αναδυόμενων χωρών (της Ρωσία, της Αργεντινή, κ.α.) και υποστήριξαν ότι έλειπε από το ελληνικό πρόγραμμα το βασικό στοιχείο της αναδιάρθρωση του χρέους και έτσι ο κίνδυνος αποτυχίας ήταν πολύ μεγάλος. Οι εμπειρογνώμονες του ΔΝΤ απάντησαν στην κριτική του ότι **οι ίδιες οι ελληνικές αρχές απέκλεισαν το ενδεχόμενο αυτό**. Το ένα τρίτο των εκπροσώπων του Δ.Σ. υπογράμμισαν ότι όλο το βάρος της επώδυνης αυτής προσπάθειας θα έπεφτε στις πλάτες των Ελλήνων ενώ άφηνε ανεπηρέαστους τους Ευρωπαίους πιστωτές.

Άλλοι εκπρόσωποι επισήμαναν ότι η επιτυχία του Προγράμματος θα εξαρτηθεί από την πιθανότητα επιστροφής της Ελλάδας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, ώστε να μπορέσει να αποπληρώσει τα τεράστια χρέη της. Ο εκπρόσωπος της Αργεντινής, που η χώρα του είχε πτωχέψει το 2001 στα πλαίσια ενός αντίστοιχου προγράμματος του ΔΝΤ, βρήκε την ανέλπιστη ευκαιρία να επιχειρηματολογήσει κατά του ΔΝΤ και των πολιτικών του, οι οποίες –όπως είπε– οδηγούν σε χρεοκοπία,

μεγάλη ύφεση και ανεργία. Επίσης ο εκπρόσωπος της Αυστραλίας εξέφρασε και την άποψη ότι με το ελληνικό πρόγραμμα το ΔΝΤ επαναλαμβάνει το ίδιο λάθος που είχε κάνει όταν ξέσπασε η κρίση στη νοτιοανατολική Ασία το 1997-98 και συγκεκριμένα να επιβάλει αυστηρούς όρους για μεταρρυθμίσεις αγνοώντας τις αντιδράσεις της κοινωνίας.

Από την πλευρά τους, οι εκπρόσωποι των ευρωπαϊκών χωρών (κυρίως της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Ολλανδίας) διαβεβαίωσαν τα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. ότι οι τράπεζες τους θα συνεχίσουν να υποστηρίζουν την Ελλάδα και θα διατηρούσαν τα ελληνικά ομόλογα που είχαν αγοράσει (κάτι όμως που δεν συνέβη στη συνέχεια διότι έσπευσαν να απαλλαγούν από ένα μεγάλο μέρος των ομολόγων αυτών για να περιορίσουν τις ζημιές τους από το ενδεχόμενο ενός κουρέματος τους, όπως συνέβη το 2012). Υποστήριξαν επίσης ότι η αλλαγή του Καταστατικού σχετικά με την βιωσιμότητα του χρέους θα αφορά όλες τις χώρες συμπεριλαμβανομένων και των αναδυόμενων χωρών. Η περίπτωση της Ελλάδας, όπως είπαν, άνοιξε δέχθεν το δρόμο στη διεθνή κοινότητα να προλαμβάνει συστημικές κρίσεις όπως εκείνης της πτώχευσης της Lehman Brothers.

Greece's Finance Minister George Papaconstantinou (L) and International Monetary Fund's Managing Director Dominique Strauss-Kahn (R) participate in the "BBC World Debate: Stimulate or Consolidate" October 8, 2010 at Constitution Hall in Washington, DC.

IMF Photograph/Stephen Jaffe

Greece's Finance Minister George Papaconstantinou (L) and International Monetary Fund's Managing Director Dominique Strauss-Kahn (R) participate in the "BBC World Debate: Stimulate or Consolidate" October 8, 2010 at Constitution Hall in Washington, DC.

IMF Photograph/Stephen Jaffe

Οι εκπρόσωποι των μεγάλων δυνάμεων (ΗΠΑ και Κίνα) υποστήριξαν το πρόγραμμα για την Ελλάδα με το επιχείρημα ότι θα έπρεπε να αποφευχθεί η επιμόλυνση των οικονομιών άλλων χωρών από μία ενδεχόμενη πτώχευση της Ελλάδας. Στο ερώτημα πολλών εκπροσώπων του ΔΝΤ προς τα στελέχη του Ταμείου σχετικά με το πότε η Ελλάδα θα μπορούσε να επιστρέψει στις αγορές οι τελευταίοι απάντησαν σε ένα με δύο χρόνια και με την προϋπόθεση ότι η τελευταία θα εφαρμόσει πλήρως το πρόγραμμα προσαρμογής και η ελληνική κυβέρνηση θα αντιμετωπίσει τα ισχυρά συμφέροντα που παρεμποδίζουν τις μεταρρυθμίσεις καθώς και την πάταξη της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς.

Αρκετά μέλη του Δ.Σ., άσκησαν κριτική στους εμπειρογνώμονες του Ταμείου για τις υπεραισιόδοξες εκτιμήσεις τους σχετικά με τις οικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα μέχρι το 2020. (Είναι γνωστό ότι στη συνέχεια τα στελέχη του ΔΝΤ αναθεώρησαν πολλές φορές προς το χειρότερο τις προβλέψεις του για την ελληνική οικονομία).

Τελικά το πρόγραμμα χρηματοδότησης της Ελλάδας εγκρίθηκε ομόφωνα μετά από 1 ώρα και 20 λεπτά συνεδρίασης. Αλλά μία πικρή γεύση παρέμεινε στα μέλη του Δ.Σ. σχετικά με την πιθανότητα επιτυχίας του.

Το Πρόγραμμα αυτό ήταν εξ' ορισμού καταδικασμένο να αποτύχει και να οδηγήσει την οικονομία της Ελλάδας στην καταστροφή. (Το ΑΕΠ μειώθηκε κατά 25%, η ανεργία αυξήθηκε στο 27%, οι μισθοί και οι συντάξεις μειώθηκαν κατά 30-40%, το χρέος αυξήθηκε από 129% του ΑΕΠ στο 179%). Τα κύρια αίτια της αποτυχίας ήταν:

1. Η κρίση χρέους αντιμετωπίστηκε ως μία κρίση ρευστότητας ενώ ήταν ξεκάθαρο από την αρχή ότι επρόκειτο για μία κρίση φερεγγυότητας. Επρόκειτο για την αδυναμία της Ελλάδας να αποπληρώσει το χρέος της επομένως έπρεπε να είχε γίνει από την αρχή αναδιάρθρωση του χρέους.
2. Οι Ευρωπαίοι εταίροι με το Ελληνικό Πρόγραμμα προσπάθησαν να προστατεύσουν περισσότερο τις τράπεζες τους και λιγότερο την Ελλάδα.

3. Η βίαιη δημοσιονομική προσαρμογή και οι μεγάλες μειώσεις μισθών και συντάξεων προκάλεσαν μία άνευ προηγουμένου ύφεση που μπορεί να συγκριθεί μόνο με εκείνη που έπληξε την αμερικανική οικονομία κατά τη διάρκεια της μεγάλης κρίσης το 1929-1933.
4. Το Πρόγραμμα δεν συνοδεύτηκε από ένα νέο γενναίο πακέτο επενδύσεων με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να αντισταθμιστούν ως ένα βαθμό οι υφεσιακές του συνέπειες ούτε όμως και με ένα πρόγραμμα άμεσης αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης.

Πέντε χρόνια μετά από εκείνη την ημέρα, η Ελλάδα βρίσκεται στο έσχατο σημείο εξαθλίωσης. Είναι μία καταστρεμμένη χώρα. Το «πακέτο σωτηρίας», που εγκρίθηκε εκείνη την Κυριακή, αποδείχθηκε συνταγή για την καταστροφή της Ελλάδας. **Χωρίς αναδιάρθρωση το τέλος ήταν κοντά...**

(Απόσπασμα από το βιβλίο του Μιχάλη Ιγνατίου: **«Τρόικα: Ο Δρόμος προς την Καταστροφή - Η «διάσωση» της Ελλάδας μέσα από έγγραφα του ΔΝΤ, των Αμερικανών και της Κομισιόν, και οι τραγικές ευθύνες των Ελλήνων πολιτικών»** που θα κυκλοφορήσει την Πέμπτη 11 Ιουνίου από τις [εκδόσεις Λιβάνη](#)).